

at alle de Betænkeligheder, som paa nogen Maade kunde komme frem, virkelig vilde komme frem. Jeg har tillige valgt dette Forslag, fordi jeg forudsatte, at det var det, som den høitærede Krigsminister lettest vilde være istand til at gaa ind paa, da han jo selv tidligere har fremsat Forslag derom og hævedet og forsvaret det med megen Styrke her i dette Thing. Det vil ogsaa erindres, at Landsthinget to Gange har vedtaget lignende Forslag, og at der er mange Medlemmer her i Thinget, som tidligere have været villige til at stemme for det. De øvrige Medlemmer af dette Thing, som ikke have villet stemme for det, have Forslagsstillerne troet at kunne omvende derved, at vi have foreslaaet Straffen indskrænket til under almindelige Forhold kun at anvendes lige overfor dem, som have begaaet saadanne Forseelser, som ubetinget maa siges at være nedværdigende, eller som have været straffede saa mange Gange, at man med Rette maa kunne henregne dem til de Gjenstridige. Ogsaa den Udtalelse, som er kommen frem fra Sundhedscollegiet, og som den ærede Ordfører omtalte, er der i vort Forslag taget tilbørlig Hensyn til, idet der i et særligt Ændringsforslag er sagt, at forsaavidt undtagelsesvis Løgen skulde erklære, at der af Sanitets-hensyn er Noget til Hindre for, at denne Straf anvendes, den da naturligvis omsættes med en anden. Jeg tror ikke, at der kan gjøres nogen berettiget Indvending imod vort Forslag, og de mange Allierede, som dette Forslag nødvendigt isølge sin Fortid maa have, vilde forhaabentlig give det en god Chance for at kunne gaa igjennem. Skulde det ikke blive Tilfældet, vil det høre til det, som jeg hentygner til det mere Uforklarlige.

Der er et andet Forslag, som et Mindretal tillige har fremsat, det er Forslaget om Nedsættelse i de Meniges anden Klasse. Det er, som de Herrer ville se, fremsat, uden at skulle have særlig Anvendelse paa de borgerlige Forseelser og uden at have den Virkning, som det nu har, nemlig at der skulde kunne tildeles den Paagældende legemlig Ligtelse. Det er foreslaaet dels som en Tillægsstraf, dels som særlig Straf, og det vil ses, at i mange Tilfælde vil Indførelsen af Nedsættelsen i de Meniges anden Klasse være i Stand til i Forbindelse med passende Fængselsstraf at kunne befri Folk for Strafarbejde, som de ellers vilde blive idømte. Det vil ligeledes findes naturligt, at denne Straf, naar Forslag om dens Bevarelse er fremsat, da ogsaa er foreslaaet anvendt ikke alene for de grovere militære Forseelser, men ogsaa for Forseelser, der begaaes af Personer, som alt tidligere have været straffede for alvorligere og større Overtrædelser. Ogsaa dette vort Forslag maa jeg formode ikke vil møde syn-derlig Modstand paa sin Vej. Den ærede Krigsminister har vel ikke i sin Tid fremsat noget Forslag desangaaende, men har ikke tidligere modsat

sig dets Fremkomst i Landsthinget og heller ikke tidligere modsat sig det meget stærkt her i Folkethinget, hvor allerede i forrige Samling flere Medlemmer vare tilbøielige til at gaa med til det, og hvor i Udvalget, som oplyst af den ærede Ordfører, ogsaa iaar flere ærede Medlemmer have været tilbøielige til at gaa ind paa det. Jeg antager derfor, at dette Forslag ligesom det foregaaende maa kunne finde en hel Del Støtte i denne Sal. Jeg skal paa Sagens nærværende Trin ikke gaa videre ind derpaa; jeg tror, at jeg har sagt tilstrækkeligt til, at De ville kunne forstaa vort Forslag, som gaar ud paa at fraraade Vedtagelsen af den høitærede Krigsministers Forslag om Efterjenselse, og paa Grund deraf at bibeholde eller indføre staaende Arrest, Bøiestraf for Flaaden og Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse.

N. V. Jensen: Til det Afsnit, der for Diebløkket er under Forhandling af Lovforslaget, har jeg tilladt mig at stille to Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslag Nr. 5 og 9. Det kan se lidt beynnderligt ud, at et enkelt Medlem af Udvalget fastholder Ændringsforslag uden nogen som helst Tilslutning fra Udvalgets Side, thi Sandsynligheden maa være meget ringe for, at han kan gjøre sig Haab om at finde Tilslutning i det høie Thing. Naar jeg ikke desto mindre alene har stillet de to Ændringsforslag, er det, fordi jeg under alle Forhandlingerne har fastholdt de Ansøelser, hvorpaa de hvile i Udvalget, og — jeg haaber ikke at begaa nogen Indiskretion — jeg kan tilføje, at jeg har været saa vidt, at hele Udvalget med Hensyn til det ene Forslag har sluttet sig til mig, men nu er saldet her i den Grad, at jeg staar ganske alene. Jeg nærer imidlertid ikke nogen som helst Frygt alligevel for at fastholde mit Standpunkt, og det er mit Haab, at naar ærede Herrer have hørt min Motivering, vil jeg ingen Modstand finde hos Flertallet af Udvalget, og jeg tror heller ikke hos den høitærede Krigsminister (Ævermøes: Er det Forslaget under Nr. 5?). Ja, Forslaget under Nr. 5. De Herrer ville se, at Lovforslagets § 13 begynder med at sige: „Kvarterarrest bestaar deri, at den Arresterede ikke maa forlade sin Bolig, være sig i Kaserne, Telt eller andetsteds.“ Hvis de Herrer uden andet Kjendskab til Sagen end det, de kunne faae gjennem Ordene i denne Paragraf, skulde fortolke denne Bestemmelse, vilde De ganske sikkert deraf drage den Slutning, at Kvarterarrest afsones af Alle uden Undtagelse paa samme Maade, og navnlig at der ikke var nogen Forskiel i den Maade, hvorpaa den afsonedes af Officerer, og den Maade, hvorpaa den afsonedes af Underofficerer og Menige. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Kvarterarrest for Officerer er altid Stuearrest, og for de Øvrige bestaar den i, at de ikke maa forlade Kvarteromraadet, det vil sige, den Bygning,